

***Verslag van het symposium
'EIGEN-WIJS ROUWEN: over-leven na de dood van een kind'
Donderdag 6 oktober 2011 in De Schakel in Nijkerk***

Het symposium 'EIGEN-WIJS ROUWEN: over-leven na de dood van een kind' werd georganiseerd door de Vereniging Ouders van een Overleden Kind. Met geweldige ondersteuning en medewerking van het congresbureau van de KNMG.

Donderdag 6 oktober 2011. Een druilerige ochtend die binnen een paar uur overging in plensregen. Met maar liefst 210 deelnemers was het symposium volgeboekt en was de zaal goed gevuld.

Dagvoorzitter Daan Westerink gaf eerst het woord aan de voorzitter van de Vereniging Ouders van een Overleden Kind de heer Bert Jannink. Daarna sprak Marinus van den Berg, die Corien van Zweden verving. Vanwege persoonlijke omstandigheden had zij een paar weken geleden aangegeven niet te kunnen spreken op het symposium. Marinus bleek een waardige vervanger die het door Corien van Zweden gekozen thema: "Een cultuur van zwijgen; geen ruimte voor eigen -wijsheid" op een geheel eigen tot zijn recht deed komen. Marinus van den Berg is een veelgevraagd spreker op bijeenkomsten waar rouw centraal staat. Hij schrijft boeken en gedichten over rouw. Tijdens zijn werkzame leven heeft hij o.a. gewerkt als pastor in verpleeghuizen. Na zijn pensionering werkt hij nog als pastor in een hospice. Op een rustige, bedachtzame manier, puttend uit de vele voorbeelden die hij beschikbaar heeft, hield Marinus zijn lezing. Vol compassie met mensen die hun kind verloren, broers en zussen die broer of zusje verloren aan de dood. Met zo nu en dan wijze tips die de hulpverleners in de zaal ter harte konden nemen.

De tweede lezing was van Ide Wolzak. Vader van een overleden kind. In zijn werkzame leven docent. Ide Wolzak hield een verhaal dat hem op het lijf geschreven is en waar velen hem ook door kennen. Hij schreef het boek: "En huilen doe je maar in de pauze". Zijn thema "Een eigenwijs verhaal; over rouwbeleving en 'libelle -psychologie'. Indrukwekkend omdat het in de eerste plaats het levensverhaal is van een vader, die zijn kind ongelofelijk mist. Vasthoudend en onwrikbaar in zijn opvattingen dat er veel in begeleiding van rouwende mensen/ouders anders zou moeten, beter zou kunnen. Een prikkelende lezing. Die ook tijdens de paneldiscussie nogal wat vragen en opmerkingen opriep.

Daarna volgde de paneldiscussie waaraan naast Marinus van den Berg en Ide Wolzak, ook workshopleider Roel Rischen en workshopleider Carine Kappeyne van de Coppello deelnamen. Op het podium één lege stoel waarop mensen uit de zaal, die aan het gesprek wilden deelnemen, plaats konden nemen. Een symposiumbezoeker maakte hier gebruik van.

Tijdens de prima verzorgde lunch was er volop gelegenheid elkaar te ontmoeten.

In de middag werden er de volgende 6 workshops aangeboden, de deelnemers hebben 2 van onderstaande workshops gevolgd:

1. Eigen-wijs in uitvaarten door Gijsje Theunissen
2. Eigen-wijs vanaf moment 1(12) door Bas Haasnoot
3. Rouwen op eigen wijze, een leven lang door Roel Rischen
4. En nu praktisch; eigen-wijsheid in mijn werkveld door Cornelia Kool
5. Eigen-wijze ouders/eigen-wijze taal door Marinus van den Berg
6. Jong, eigen-wijs en... rouwend door Carine Kappeyne van de Coppello

De plenaire afsluiting vond daarna plaats. Gelegenheid om vragen te stellen aan inleiders en workshopleiders. Dit gedeelte was niet meest aansprekende deel van de dag.

Tijdens de afsluitende borrel vonden mensen elkaar in de foyer en werd er nog heel wat nagepraat.

De Vereniging Ouders van een Overleden Kind kijkt terug op een aansprekend symposium.